

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤٧﴾

اعلامیه مطبوعاتی

مسجدالأقصى در برابر چشم و گوش امت محمد صلی الله علیه وسلم مورد یورش قرار می‌گیرد و برای ویرانی آن فراخوان داده می‌شود!

(ترجمه)

دیروز پنجشنبه ۱۴ مه سال ۲۰۲۶م، بن‌گوریر همراه با شماری از خاخام‌ها به مسجدالأقصى یورش برد و در صحن‌های آن رقصید و همان شعار ارتش یهود را که هنگام اشغال قدس و مسجدالأقصى در سال ۱۹۶۷م سر داده بودند، تکرار کرد: «کوه هیکل از آن ماست». او گفت: «امروز بیش از هر زمان دیگر، مسجدالأقصى در دستان ماست.» (منبع: الجزیره)

یورش بن‌گوریر هم‌زمان با راهپیمایی‌های پرچم و حملات سازمان‌یافته‌ای بود که با همراهی وزیران و اعضای کنست رژیم یهود انجام شد تا صحنه یهودسازی مسجدالأقصى و شهر مبارک قدس کامل گردد. این روند با سخنان نتانیا‌هو تکمیل شد که گفت: «به تمام جهان می‌گویم که قدس همچنان پایتخت تاریخی و ابدی ما خواهد ماند و زیر حاکمیت اسرائیل یک‌پارچه باقی خواهد ماند.» (منبع: الجزیره)

در حالی‌که این یورش گسترده به مسجدالأقصى از سوی رژیم صورت می‌گیرد که روند هتک حرمت آن را تثبیت می‌کند، بلکه آشکارا برای ویرانی آن فراخوان می‌دهد و موجودیتش را تهدید می‌کند. عباس در برابر کنفرانس هشتم جنبش فتح سخنرانی می‌کند و با تمسخر می‌گوید: «توافق خیانت‌بار اسلو را می‌خواهیم، می‌خواهیم از آن محافظت کنیم؛ بلی خیانت‌بار است، اما می‌خواهیم حفظش کنیم!» او از خیانت تمسخر می‌سازد، در حالی‌که خود پدر و مادر خیانت است. الله سبحانه و تعالی او را خوار گرداند! سپس حتی یک کلمه هم درباره یورش‌هایی که مسجدالأقصى را هدف قرار داده، بر زبان نمی‌آورد. آن بیانیه‌ای هم که از سوی دایره امور قدس در سازمان آزادی‌بخش فلسطین صادر شد و در آن طبق گزارش خبرگزاری وفا آمده بود: «فراخوان‌ها برای ویرانی مسجدالأقصى یک تشدید بی‌سابقه به شمار می‌رود.» هیچ سودی ندارد و هیچ دردی را دوا نمی‌کند. از سازمانی که رئیس آن خیانت را مایه شوخی و تمسخر می‌داند، بیشتر از این هم انتظار نمی‌رود. الله سبحانه و تعالی آنان را خوار گرداند!

اما رژیم اردن - که خود را «صاحب قیمومیت» می‌خواند - از حد محکوم‌کردن فراتر نرفت و این یورش‌ها را طبق گزارش خبرگزاری وفا «نقض آشکار قانون بین‌المللی، تحریک غیرقابل قبول و تجاوز صریح به وضعیت تاریخی و حقوقی موجود» دانست. گویی همین قانون بین‌المللی نبود که زمینه تسلط یهود بر فلسطین را فراهم کرد! و گویی یورش به مسجدالأقصى «تحریک غیرقابل قبول» است، اما اشغال آن، ضایع‌کردن آن، آوارساختن مردم سرزمین مبارک، قتل آنان و غصب سرزمین‌شان، تحریک قابل قبول به شمار می‌رود! یا گویا وضعیت تاریخی و حقوقی همان چیزی است که می‌توان برای نجات فلسطین از چنگال یهود بر آن تکیه کرد!

بیانیه اتحادیه عرب نیز کمتر از این زشت و شرم‌آور نبود، بلکه اوضاع را بدتر ساخت؛ آن‌گاه که «خواستار حمایت بین‌المللی از ملت فلسطین و همبستگی جامعه جهانی... برای واداشتن اسرائیل به پایان‌دادن به اشغال غیرقانونی سرزمین فلسطین از جمله قدس شرقی» شد. (منبع: وفا). گویی اتحادیه عرب هیچ ارتباطی با ملت فلسطین ندارد و آنان را به دامن «جامعه جهانی» حواله می‌دهد! از «وضعیت قانونی» سخن می‌گوید؛ سخنی که خیانت از آن می‌بارد، زیرا در حقیقت اعتراف به قانونی است که بیشتر فلسطین را به سود یهود ضایع ساخته است! دردناک‌تر این‌که این بیانیه هم‌زمان با سالگرد نکبت صادر می‌شود؛ نکبتی که فلسطین در آن اشغال شد، اما در همان حال به حق یهود بر بخش‌های غصب‌شده فلسطین نیز اعتراف می‌کنند!

مواضع تشکیلات خودگردان، صاحبان قیمومیت، اتحادیه عرب و رژیم‌های حاکم بر سرزمین‌های اسلامی، حقیقت تازه‌ای را برای امت اسلام آشکار نمی‌سازد؛ همان کسانی‌اند که فلسطین و مسجدالأقصى، قبله نخست رسول الله صلی الله علیه وسلم را بدون هیچ بهایی به رژیم یهود واگذار کردند. تمام مواضع آنان از درخواست‌کردن از «جامعه جهانی» فراتر نمی‌رود؛ زیرا نه مسجدالأقصى را قضیه خود می‌دانند و نه فلسطین را.

اما این مواضع، امت را به یاد این حقیقت می‌اندازد که نزدیک به هشت دهه از اشغال فلسطین می‌گذرد و هنوز امت برای نجات بیت‌المقدس حرکت جدی نکرده است. امروز امت با چشم خود می‌بیند که مسجدالأقصى مورد یورش قرار می‌گیرد و با گوش خود می‌شنود که برای ویرانی آن و ساختن هیکل موهوم یهود بر ویرانه‌هایش فراخوان داده می‌شود. این رژیم هرگز جرئت چنین کاری را نمی‌داشت و هرگز نمی‌توانست هیچ فلسطینی را به نجات چریک‌ها بکشد. بلکه از امت و ارتش‌های آن یک حرکت جدی مشاهده می‌کنیم.

حرکت جدی امت این نیست که از مردم فلسطین خواسته شود صبر کنند، در حالی که هیچ قدرت و توانی ندارند؛ کشته می‌شوند، اموالشان غارت می‌شود، زمین‌هایشان گرفته می‌شود، درختانشان قطع می‌شود و مواشی‌شان در برابر چشمانشان رانده می‌شود، در حالی که نه توان دفاع دارند و نه قدرت بازپس‌گیری چیزی از حقوق خود. بلکه حرکت واقعی و جدی تنها آن است که اهل قدرت، کسانی را یاری کنند که قدرت ندارند و آنان که توان یاری دارند، به فریاد استغاثه‌کنندگان برسند.

امروز دیگر حرکت جدی امت این نیست که از حاکمان بخواهد ارتش‌ها را به حرکت درآورند؛ زیرا این حاکمان نپذیرفتند؛ مگر این که خود را در جایگاه دفاع از رژیم یهود و کیان آن قرار دهند. آنان از مرحله سستی و بی‌عملی گذشته و به مرحله توطئه رسیده‌اند. بلکه حرکت جدی ایجاب می‌کند که این نظام‌ها به‌گونه کامل برچیده شوند، ارتش‌های امت از جنگ آنان بازپس گرفته شود و این ارتش‌ها از زنجیرهایی که بر دست و پای‌شان نهاده شده آزاد گردند تا به سوی مسجداً الأقصى و سرزمین مبارک حرکت کنند.

مسجداً الأقصى و سرزمین‌های پیرامون آن و مردمش، از امتی یاری می‌طلبند که در بطن خود هزاران صلاح‌الدین، هزاران قطز و صدها هزار مجاهد بلکه بیشتر از آن می‌پروراند؛ مردانی که فلسطین را آزاد می‌کنند و حتی سرور جهان خواهند شد. پس چگونه امتی که فریادش می‌تواند دولت‌ها را فرو بریزد، در یاری قبله نخست خویش، آزادسازی محل معراج رسول الله صلی الله علیه وسلم و نجات فرزندان در فلسطین سستی می‌کند؟! چگونه در برابر دشمنی کوتاهی می‌کند که از همه مردم ترسو تر، در جنگ ناتوان‌تر و بر زندگی حریص‌تر است؛ دشمنی که توان ایستادگی در برابر هیچ امتی را ندارد، چه رسد به امت جهاد و شهادت؟!]

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (۱۰) تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [الصف: 10-11]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! آیا شما را به تجارتی رهنمون شوم که شما را از عذاب دریناک نجات دهد؟ به الله (سبحانه و تعالی) و رسولش ایمان بیاورید و در راه الله (سبحانه و تعالی) با مال‌ها و جان‌های‌تان جهاد کنید؛ این برای شما بهتر است، اگر بدانید.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – فلسطین